

[Gerda Møller.]

»Der gennemføres fuldt stop for optagelse af nye årgange på RUC, der sikres rimelige muligheder for, at de ca. 1.000 studenter på centeret kan færdiggøre deres studier – om det skal ske på centeret eller et andet sted afgøres efter nærmere forhandling – lærere og andet personale frigøres på centeret, lokalerne på RUC sikres for uddannelsesformål. Et hurtigt arbejdende udvalg skal give forslag.«

Der skal altså bare gå et år, så er venstre ovre på den anden side af plankeværket igen. Men det må jo være venstres sag, det må venstre selv klare.

Derpå vil jeg vende mig til fru Ebba Strange, som afviser vort forslag. Det er jo ikke noget nyt for mig. Jeg skal nok forsøge at give den dokumentation, den kan jeg godt give i undervisningsudvalget. Fru Ebba Strange taler om, at kandidaterne er fuldt kvalificerede. Nu mener jeg, at fru Ebba Strange har været medlem af undervisningsudvalget, så længe vi har behandlet RUC, og jeg har ikke lov at referere fra udvalget, men jeg har lov at spørge her, om ikke fru Ebba Strange kan huske, at vi sidste år – jeg tror, det var før jul – havde undervisningsministeren til samråd på baggrund af den artikel i bladet Handelsskolen, som lektor mag. scient. Tommy Jørgart ved RUC havde skrevet, hvor han siger, at et lavt niveau er ingen hindring, karaktererne er alligevel høje, og hvor han giver en forklaring på, hvorfor RUC-studerende kommer ud med de høje eksamenskarakterer, som de gjorde. Nu har jeg ikke haft tid at undersøge det nærmere, for jeg vidste ikke, at fru Ebba Strange kom med det, hvad skal man sige, postulat her eller den begrundelse her, men hvis jeg husker rigtigt fra det samråd, vi havde med ministeren, så førte det til, at ministeren sagde et eller andet om, at hun ville skærpe den bekendtgørelse, der blev sendt ud til censorerne. Det må vi så håbe at ministeren har gjort, således at de studerende ved RUC bliver dømt nøjagtig lige så strengt, som studerende på andre undervisningsinstitutioner bliver dømt.

Hr. Freddy Madsen kunne heller ikke gå ind for vores forslag. Jeg er ikke så sikker som hr. Freddy Madsen på, at samtlige på centeret er villige til forhandling. Han siger, at der skal en tilsvarende forhandlingsvilje til fra det eksterne rektorat. Ja, det siger hr. Freddy Madsen, og det siger studenterne, nå, ja, men de eksterne rektorer har jo taget det første skridt,

for de har netop sagt: nå ja, men o. k. så vil vi være med til at åbne den samfundsvidenskabelige basisuddannelse 1. februar 1978. Det må dog være et skridt, men det vil studenterne åbenbart ikke lade sig nøje med. Derfor tror jeg altså ikke på den forhandlingsvilje.

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, som sagde, at vi selv var ansvarlige for RUCs oprettelse: Ja, det var vi, og det ansvar står vi ved. Men jeg vil gerne føje til, at vi har hele tiden – og som de første her i salen – været skeptiske over for forskellige forhold ved centeret, det være sig ansættelserne, det være sig undervisningsformerne, det faglige niveau og politiseringen derude. Vi har stillet krav om ordnede forhold, det har vi gjort mange gange. Man må ikke glemme baggrunden for vor tilslutning til oprettelsen af universitetscenteret, nemlig at det skulle være en aflastning for Københavns universitet, og at der blev givet reelle muligheder for en mere alsidig og bedre uddannelse, en effektiv studietilrettelæggelse samt en tilstrækkelig god kapacitetsudnyttelse. Ingen af disse forudsætninger kan siges at være opfyldt, tværtimod er de blevet ændret undervejs, og det kan vi ikke have noget som helst ansvar for.

Hr. Steen Folke kan sagtens stå heroppe og lave grin. Jeg mener, det er et dybt alvorligt spørgsmål, og jeg mener, det er dybt alvorligt, at vore borgere ude i samfundet og de lærere og TAPer og andre, der formenes adgang til deres arbejdsplads, skal være vidne til, at vi har en så vattet regering, som vi har, en regering, der ikke tør tage de fornødne skridt til at bringe den fysiske blokade på vore universiteter til ophør, skønt man både fra justitsministeren og fra statsministeren i forbindelse med forhandlingerne om fysisk blokade har sagt, at selvfølgelig skal folk kunne færdes frit frem og tilbage til deres arbejdsplads. Hr. Steen Folke og justitsministeren sagde i dag, at man måtte ikke glemme, hvor mange der bakkede op. Ja, ja, men så må man altså heller ikke glemme, at der findes lærere, der aldeles ikke bakker disse blokader op. Jeg sagde i forbindelse med spørgsmålet til justitsministeren, at vi havde haft mange henvendelser, og enhver her i folketinget har i går fået en henvendelse fra det musikvidenskabelige institut, hvor lærerne tager skarpt afstand fra den fysiske blokade, og hvor de forlanger, at universitetets rektor og folketinget ved de ansvarlige ministre – de nævner undervisnings- og justitsminister – i